ANALIZA TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI A (I)

fotbal

ECHIPE ÎN ASCENSIUNE, ECHIPE STAȚIONARE, ECHIPE ÎN REGRES

După sezonul de toamnă al campionatului, evoluția grupului de 16 echipe divizionare A poate fi categorisită divers, prin raportare la ierarhia anului precedent și la calitatea jocului prestat în turul abia încheiat. Vom încerca o sistematizare, vom încerca în dreptul fiecărei echipe o succintă mențiune asupra cauzelor care au determinat plasarea ei într-o secțiune sau alta.

Fază de la unul dintre cele mai disputate meciuri ale turului campionatului, Dinamo — Petrolul (1—1)
Foto: THEO MACARSCHI

Se poate vorbi mai întîi de grupa echipelor în ascensiune, a echipelor remarcate nu numai pentru locul onorabil deținut în succesiunea stabilită după primele 15 etape, ci și pentru capacitatea lor de joc, pentru potențialul relativ constant, pentru exprimarea într-o manieră oarecum proprie. În această grupă intră U.T.A., S.C. Bacău, „U" Cluj și F.C. Argeș.

ARĂDENII au avut un sezon excelent, obținînd în paralel tot ce-și poate dori o echipă: **primul loc în campionat și intrarea în sferturile de finală ale competiției europene oficiale în care sînt angajați.** Și acestea, cu tot handicapul unui lot minim, cu toată licitarea continuă a acelorași jucători. **Acolo unde antrenorul și fotbaliștii au ajuns la un stil, de acțiune, acolo unde subtilitățile metodice nu sînt doar o expresie neologistică, acolo unde se realizează amendarea urmărilor unor eforturi mari și unde toți jucătorii se conformează rigorilor în baza unui elan și a unei voințe omogene, acolo e posibil să realizezi, cît a realizat U.T.A. într-un singur sezon.**

SPORT CLUB BACĂU a uimit destulă lume. Dintr-o echipă care plutea de multă vreme în stratul superior al mediocrității, iat-o, dintr-o dată, jucînd excelent și punînd grele probleme tuturor adversarilor. **Credem că această explozie se datorește într-o măsură considerabilă antrenorului Costică Rădulescu, tip de mare energie profesională, care după un an și jumătate de investitură și-a ridicat oamenii și echipa acolo unde nu mai fuseseră niciodată.**

UNIVERSITATEA CLUJ seamănă cu S.C. Bacău. Păstrînd și ea aproximativ aceiași jucători din sezonul precedent (doar Fanea Lazăr s-a întors de unde plecase), echipa studenților s-a întîlnit probabil cu un antrenor foarte potrivit pentru ea. **Ștefan Onisie a relansat niște talente ignorate (Lică, de pildă), a redat Universității o parte din entuziasmul ei tradițional și a croit o tactică adecvată. Întîlnirea s-a soldat excelent pînă în prezent și pentru antrenor și pentru echipă, ambii termeni realizînd împreună mai mult decît erau creditați.**

F.C. ARGEȘ e un caz mai ciudat. După conflictul Ozon — Dobrin, după plecarea antrenorului și înlocuirea lui cu Halagian, **echipa piteșteană a realizat un marș eficace, puțin scontat.** Dobrin a avut un sezon fericit, demonstrînd tuturor, dar mai întîi lui însuși, că de cîte ori se pregătește și duce o viață corectă, e capabil de realizări spectaculoase. E posibil ca tînărul Halagian să fie un antrenor inteligent și abil, în stare să conducă o echipă, dificilă, ca material uman, cu tot deficitul său de experiență. **Oricum, în sezonul de primăvară, F.C. Argeș, va arăta exact cum vor arăta relațiile dintre antrenorul și jucătorii ei. Dacă și după trecerea entuziasmului inițial, fotbaliștii din Trivale, și în special Dobrin, vor accepta în continuare autoritatea lui Halagian, atunci totul va fi bine.**

În grupa aceasta, a echipelor în ascensiune, putem încadra fără nici o ezitare și pe A.S.A. TG. MUREȘ. Conduși de un antrenor cu merite recunoscute, Tiberiu Bone, mureșenii — la reapariția lor în prima divizie — au avut o comportare mai mult decît remarcabilă, dovedindu-se deosebit de redutabili nu numai pe teren propriu, dar și la jocurile susținute în deplasare, acumulînd un bagaj de puncte superior altor formații cu o mai mare experiență.

STEAUA are o situație aparte. Comparîndu-i zestrea de puncte cu cea din iarna trecută, ea a realizat cu unul mai mult. S-ar zice că echipa e în genere staționară, cu o productivitate ușor mai ridicată. **Dar amintindu-ne de imaginea și de randamentul Stelei în perioada martie-iunie 1971, sîntem îndreptățiți să afirmăm că echipa a fost într-un oarecare reflux în această toamnă, apărut în a doua jumătate a turului.** Cauzele sînt greu de precizat. Avînd în vedere valoarea și tinerețea majorității jucătorilor care o compun, Steaua ar fi trebuit să se depășească pe ea, cea din primăvară. **Poate unele reforme inițiate de Valentin Stănescu să fi provocat un fel de criză de adaptare. Poate să fi fost vorba de a banală criză de formă sau de altceva. Oricum, returul va fi perioada de elucidare a acestor echivocuri.**

Printre echipele cu o situație ceva mai bună decît au avut la sfîrșitul sezonului 1970 figurează și JIUL. Formație întotdeauna fără mari veleități, situată onorabil pe locul 10, cu 15 puncte, echipa din Petroșani a obținut cîteva rezultate surprinzătoare. **Cu niște jucători necunoscuți (Mulțescu, Stoian), alături de vechii oameni ai formației, care știu că numai un travaliu extrem îi poate menține la suprafață, precum și cu noul antrenor, Eugen Iordache, Jiul izbutește să se sincronizeze și să păstreze un echilibru satisfăcător.**

Alături de Steaua și de Jiul, altă formație care nici n-a urcat, nici n-a coborît spectaculos este STEAGUL ROȘU. **Ea a repetat performanța extrem de meritorie din toamna anului trecut, acumulînd 17 puncte și plasîndu-se pe poziția a cincea.** O serie de jucători tineri, consacrați la Brașov și nu în altă parte, au reușit mai mult decît niște loturi cu nume de care te temi. **Nicolae Proca, pentru prima oară antrenor principal, obține la sfîrșitul anului 1971 o consacrare fermă.**

Grupa echipelor în regres cuprinde 7 nume: DINAMO, RAPID, PETROLUL, POLITEHNICA, FARUL, „U" CRAIOVA și C.F.R. CLUJ. Deși au valori diferite, le apropie aceeași traiectorie descendentă. Fiecare a reprezentat acum mai puțin, prin comparație cu perioada etalon (campionatul precedent). În proporții variabile, dar oricum mai puțin.

La Politehnica a contat conflictul dintre jucători și Gil Mărdărescu, stins, după cîte se pare, de curînd. La Farul, o criză de valori, mascată de multă vreme prin ingeniozitatea lui Cosmoc și Hagoti, dar, în sfîrșit, ajunsă în stadiu manifest. Pentru C.F.R. Cluj, formație cu un potențial mititel, au fost de ajuns cîteva ușoare perturbări ca situația să devină critică. Pregătire începută mai tîrziu, plecarea și revenirea ulterioară a unor jucători, blazarea consecutivă primelor insuccese, toate acestea au distrus echilibrul fragil în care se menținea, de cînd a intrat în divizia A, cea de a doua echipă a Clujului.

E mai greu să fie inventariate cauzele care u declanșat coborîrea lui Dinamo, Rapid, „U" Craiova și Petrolul. **În cazul lui Dinamo nu putem să ne oprim la motivația că ea a luptat și în Cupa Campionilor, susținînd cu oameni și echipa națională. Trebuie menționat acest aspect, dar explicația se cuvine lărgită. Se întîmplă la această echipă, de vreun an de zile, o degradare a valorilor. Eroziunea a început cam din prima lună a lui 1970 și pînă acum nici conducătorii secției, nici antrenorii (din sezonul trecut și de acum) n-au reușit s-o oprească.** O autoritate, obținută prin profesionalitate și nu prin constrîngere, se pare că lipsește. Indulgență în locul fermității, acțiuni pe termen scurt, în loc de măsuri cu perspectivă, un sistem de joc convenabil mai ales resurselor limitate ale unor jucători, decît ceva menit să sporească puterea echipei prin solicitarea maximală a calităților individuale, toate există și se sumează.

Rapid s-a manifestat diferit în campionat și în Cupa U.E.F.A. În competiția internă a realizat numai cu 2 puncte mai puțin decît în turul din 1970. Diferența în sine n-ar fi un subiect, în schimb, jocul echipei a fost cam decolorat, nu prea taie în față și nu prea rezistă în fazele de apărare. De multe ori giuleștenii au cîștigat chinuit, în ultimele minute, printr-un gol, nemaisperat în primul rînd de către ei. **E posibil ca frămîntările de astă vară să fi dezechilibrat într-atît graficul pregătirilor încît consecințele să fi fost resimțite pînă în decembrie. În Cupa U.E.F.A., Rapid a mers frumos pînă în turul trei, făcînd victime de marcă (A.C. Napoli, Legia), dar a fost îndoită de Tottenham, echipă net mai puternică decît ea.**

Pe tobogan a venit și **Universitatea Craiova**, echipă care după 3 ani de prosperitate a cunoscut o toamnă de năduf. **Noul antrenor, C. Cernăianu, motivează lipsa de formă prin turneul făcut astă vară în Franța, prin scurtarea perioadei de pregătire serioasă datorită acestuia.** El speră că returul va fi îmbelșugat.

PETROLUL a plonjat de pe locul doi (iarna 1970) pe locul 14. O cădere în gol foarte neplăcută pentru Ilie Oană și Mircea Dridea, noul cuplu de antrenori. **Versiunea cea mai auzită, argumentează prin dezechilibrul produs de către remanierea bruscă și generală a echipei.** Cu o formație încorporînd mulți jucători tineri, Petrolul s-a clătinat, demoralizîndu-se după primele eșecuri. Norocul formației ploieștene au fost Crișul și C.F.R. Cluj. Acestea din urmă dau celorlalte echipe cvasi-certitudinea că nu vor retrograda. La adăpostul celor două orfeline (dacă nu le vom vedea pornind vreo ofensivă la primăvară), formații în reconstrucție, cum e Petrolul, de pildă, pot să-și vadă, într-o relativă liniște, de treburile lor. Iar priceperea lui Ilie Oană este în măsură să scurteze durata unei crize de creștere.

A mai rămas CRIȘUL. Ea nici nu se poate consola cu ideea că se află în regres. N-a fost mai bună nici mai înainte, ci a rămas așa cum a fost. **Coidum a încercat să rupă inerția echipei, dar o parte dintre jucătorii și conducătorii ei n-au construit un mediu prielnic și totul a avut un final clasic, adică schimbarea antrenorului și a lui Horia Cosma, unul din cei mai dotați președinți de secție de fotbal din cîți am cunoscut.**

★

Această primă prospectare analitică a jumătății din toamnă a campionatului, în care fiecare echipă a fost confruntată cu imaginea ei din trecutul apropiat, **impune concluzia că numărul formațiilor în curs de ameliorare este mai mic decît al celor cu o evoluție descendentă. Dacă Dinamo, Rapid, Petrolul, Politehnica, Farul și Universitatea Craiova și-ar fi păstrat capacitatea de anul trecut (nu mai vorbim de cazul unui spor de valoare colectivă), iar întrecerea s-ar fi dat între ele și U.T.A., S.C. Bacău, „U" Cluj și F.C. Argeș, aflate în forma din această toamnă, atunci am fi asistat la un campionat aprig, echilibrat farmaceutic, scînteietor și poate fără precedent. Dar așa, s-au ridicat unele, au slăbit altele, pe undeva nimic nu s-a pierdut, nimic nu s-a cîștigat față de ediția anterioară. Lipsa de formă a unor echipe cu valențe reale a menținut nivelul campionatului sub pragul peste care începe fotbalul de mare tensiune și frumusețe.** Desigur, cauzele succint menționate de noi au dedesubtul lor alte cauze asupra cărora se va mai reveni în comentariile ulterioare, deși ele sînt în primul rînd de competența fiecărui club sau depind de structurile organizatorice ale fotbalului nostru

Remus BOGDAN

La „U" CLUJ

CÎND ANTRENAMENTELE ȘI JOCURILE NU MAI SÎNT ÎN ACTUALITATE

● 140 de felicitări de la... Remus Cîmpeanu ● Fetelor, luați-vă gîndul de la Dan Anca! ● Pretențiile „secundului" Băluțiu și aspirațiile lui „U"

Ca să închegi un reportaj ai neapărat nevoie de un personaj, „piesă" pe care acum, cînd stadioanele sînt mute, îl descoperi greu, mai ales că vacanța fotbalistică se suprapune peste cea universitară, iar „U" are o mulțime de studenți care, în data de 14, după consumarea ultimului seminar, au luat drumurile care încotro.

De unde, atunci, un personaj? Să luăm, însă, ca în atîtea alte dăți, mult bătuta cale a clubului din Piața Păcii nr. 2.

Evrica! Remus Cîmpeanu, reținut pe loc de treburi de serviciu (pe care-l prestează la „U"), se mai află, încă, în biroul său, camuflat fiind de un vraf de scrisori pe care le franchează, zîmbind, nuanțat, la fiecare operație, în funcție de natura raporturilor cu destinatarul.

— **Felicitări de Anul Nou! 140. Și lista nu este încă epuizată** — mă informează el, confirmîndu-mi în același timp că „U" ține la protocol și la popularitatea inițialei care tronează în colțul de sus al corespondenței.

— **Toată lumea a evadat din Cluj?**

— **„Străinii". Au plecat în familii. Iordache, Lică, frații Mocanu la București, Ion Munteanu la Bacău, Pexa și Anca la Turda...**

Ultimul — reflectez eu, gîndindu-mă la mijlocașul naționalei — trebuie că mai trăiește încă emoția acelui DA pe care l-a rostit, în prima zi a vacanței fotbalistice, în fața ofițerului stării civile, care a decretat închegarea unei noi familii: Dan și Floarea Trandafir-Anca (apreciata baschetbalistă a echipei A.S.A. Cluj), spulberînd astfel visurile atîtor clujence romantice.

— Ceilalți? — continui eu dialogul cu căpitanul alb-negrilor.

— **Profitînd de cîteva zile libere — venite după o campanie care ne-a solicitat atît de intens —, familiștii (Uifăleanu, Adam, Pexa, subsemnatul...) caută să compenseze „restanțele" de acasă: avariile ivite în instalațiile tehnice, necesitățile de aprovizionare, spectacole și vizite și să ofere copiilor măcar un timp echivalent cu... două etape. Cît îi privește pe „bătrînii" echipei, aceștia fac în continuare antrenamente. De întreținere! Parteneri pentru „miuțele" pe care le încingem de două sau trei ori pe săptămînă ne sînt foștii „U"-iști Ivansuc, Petru Emil, Costin și ex-clujeanul Nešu, cel care nu s-a lepădat de vechea lui iubire — Universitatea Cluj — revenind la ea ori de cîte ori timpul i-o permite și pe care s-a decis să n-o înfrunte niciodată, într-un meci direct, chiar dacă necesitățile actualei sale echipe, Crișul Oradea, i-ar cere-o cu stringență.**

Legat de partenerii ocazionali ai „U"-iștilor, să notăm două vești bune venite din culise: prima — Ivansuc revine la echipa mare! Nu, nu ca jucător, deși reflexele sale n-au adormit și nu i-au iertat încă antrenorului Teașcă prematura lor trecere în rezervă. Vine ca medic al primei echipe, în locul dr. Alexandru Pop, retras la propria sa solicitare. A doua: Petru Emil, revenit la clubul-mumă, antrenează echipa piticilor de la Centrul de copii și juniori al Universității.

Dar, pentru că revelionul cade tot în vacanța fotbalistică, să sondăm cum îl vor petrece „U"-iștii.

— **Sînt două tabere** — mă pune la curent „secundul" Băluțiu. Pe de o parte clujenii — majoritatea capi de familie — care rămîn în oraș și-l vor petrece împreună, pe de alta „străinii" (n.r. prin asta desemnînd pe cei distanțați spațial de „U", iar nu sentimental), care revin la Cluj în 29 decembrie și vor pleca în grup la Sîngeorz-Băi. Bucureștenii îl vor aduce cu ei și pe rapidistul Codrea, după cum, de la Constanța, va veni pentru Revelionul clujean fostul nostru jucător, Oprea.

— Aflîndu-ne la răscrucea dintre doi ani, spuneți-mi, ce-și dorește „secundul" Băluțiu de la apropiatul 1972?

— **În nici un caz locul „principalului" Onisie. „Umbra" e o poziție care-mi convine nu pentru că e scutită de primele responsabilități, ci pentru că e plină de învățăminte, ea fiind generată de prezența unui comandant priceput cum este antrenorul Onisie. Nu ezit, însă, să-mi exprim dorința ca „tineretul", de care mă ocup în mod deosebit, să reediteze performanța din anul acesta.**

— După cum, cred, echipa mare își dorește confortabilul loc 3 ocupat după terminarea turului.

— **Nu locul 3, ci unul din primele trei locuri** — mă corectează interlocutorul meu, exemplificîndu-mi că aspirațiile nu sînt lipsite de suport, ele fiind susținute de un lot valoros, de un antrenor priceput și de un program competițional ce-i distribuie lui „U", acasă, opt din cele mai dificile partide.

Nușa DEMIAN

IERI, ÎN SALA DINAMO

APLAUZE LA SCENĂ DESCHISĂ

Frumoasa și lăudabila inițiativă a clubului Dinamo de a organiza o partidă de mini-fotbal în sală, a fost primită cu mare satisfacție de iubitorii sportului-rege. Ieri, la ora prînzului, sala din șos. Ștefan cel Mare a devenit neîncăpătoare (sute de spectatori au rămas pe dinafara arenei) pentru cei ce doreau să asiste la partida dintre Dinamo și o selecționată ad-hoc, alcătuită din: **Ivan — Popa, Unguroiu (Ene II), Pavlovici (Eftimie), Pîrcălab, Frățilă, Dumitriu II.**

În acest meci (s-au jucat două reprize a cîte 30 minute, iar echipele erau alcătuite din cîte 7 jucători) dinamoviștii au prezentat următoarea formație: **Sever Dron — Deleanu, Dinu, Radu Nunweiller, Sălceanu, Dumitrache, Lucescu.**

Cei 16 fotbaliști au oferit o partidă de un înalt nivel tehnic și spectacular. Fazele de mare finețe și pasele date cu măiestrie au fost aplaudate la scenă deschisă. Au impresionat slalomurile lui Pîrcălab, ca în zilele lui de glorie, dar făcute cu mai multă convingere și fără teamă, față de cum îl cunoșteam noi (aceasta fiind o remarcă chiar a fostului său antrenor, D. Nicolae-Nicușor), tenacitatea și plasamentul fundașului Popa, o primă repriză excelentă... a portarului Ivan, intervențiile salutare ale goal-keeper-ului dinamovist, tenismanul Sever Dron, fentele lui Niki Dumitriu, decizia lui Dinu, cursele lui Lucescu, reluările spectaculoase cu capul ale lui Dumitrache, eficacitatea lui Frățilă și Sălceanu, care au înscris împreună o duzină de goluri. Dar n-au lipsit nici... protestele la deciziile arbitrului (scenă regizată cu mult tact!) și nici buclucașul cartonaș galben pe care conducătorul acestui joc, balerinul Victor Vlase, l-a arătat lui Deleanu în min. 39 pentru un fault „mai tare" asupra lui Pîrcălab. Și, astfel, a luat sfîrșit o partidă agreabilă, în care perioadele de dominare au alternat (în prima repriză a dominat selecționata, în cea de a doua Dinamo) cu goluri multe, frumoase și un scor de... handbal: 13—11 (4—6) pentru Dinamo, prin punctele înscrise de Dumitrache (1), Sălceanu (6), R. Nunweiller (3), Dinu (1), Unguroiu (autogol), Lucescu (1), respectiv Frățilă (6), Deleanu (autogol), Dumitriu II (1), Pîrcălab (1), Eftimie (1), și Lucescu (autogol).

Aurel PĂPĂDIE

Nimes contra Dinamo! Sau Pîrcălab contra Deleanu. Fază surprinsă de fotoreporterul nostru Vasile Bageac *în partida de mini-fotbal, de ieri, din Sala Dinamo din Capitală*

„ÎN 1971, AM ÎMBĂTRÎNIT CU MAI MULȚI ANI"

(Urmare din pag. 1)

tru niște examene care ar fi putut fi date într-un timp mai scurt. Îmi reproșez faptul că am făcut prea puțin pentru redresarea lui Dumitrache, considerînd că numai clubul Dinamo are responsabilități ferme într-o asemenea situație.

— **În afară de criticile presei, ce alți factori v-au determinat să renunțați la vechea tactică în favoarea actualei strategii, animată de un pregnant spirit ofensiv?**

— Toate cele trei meciuri din această toamnă ale naționalei trebuiau cîștigate. În această conjunctură, deveneau obligatorii accentuarea spiritului ofensiv și o mai mare operativitate în pregătirea acțiunilor de atac. În plus, tricolorii asimilaseră bine principiile jocului colectiv, așa încît era timpul să fie depășit un anumit stadiu.

— **Eșecul de la Bratislava a contribuit și el?**

— Acolo am înregistrat ultimul semnal de alarmă. Devenise foarte clar pentru mine că Dumitru și Anca nu înțelegeau, în contextul expresiei tactice valabile atunci, obligația lor de a participa intens la acțiunile ofensive. De fapt, și alți jucători ezitau, în momentul trecerii pe poziții de atac, să participe cu elan maxim. Se observa la ei un soi de conservatorism. Nu le plăcea riscul, preferînd să păstreze dispozitivul defensiv de frica eșecului.

— **Echipa s-a dezvățat greu de vechile stereotipuri, trecerea de la o manieră la alta s-a realizat anevoie?**

— Nu, fiindcă jucătorii valoroși înțeleg ușor și repede, iar spiritul ofensiv și modalitățile de acționare consecutive acestuia se potrivesc tricolorilor mai bine decît orice altceva. M-am temut că, o dată cu schimbarea profilului de joc și cu sporirea implicită a vitezei, să nu scadă precizia execuțiilor. În alte meciuri așa se întîmpla, pierzîndu-se într-o parte ceea ce se cîștiga în cealaltă. Dar acum precizia s-a menținut satisfăcătoare chiar și la o turație... accelerată.

— **Care au fost jucătorii cu cel mai mare randament în echipa națională, după opinia antrenorului principal, pe toată întinderea anului 1971?**

— Dumitru, Radu Nunweiller, Dinu, Lupescu, Dembrovschi și Lucescu. Dobrin și Deleanu au contat mult, dar au apărut numai în ultimele meciuri.

— **Cum a evoluat anul acesta relația dintre valoarea fotbalului românesc în ansamblu și valoarea echipei naționale? Constatați diminuarea distanței sau persistența decalajului?**

— Apreciat global, fotbalul nostru nu s-a apropiat de capacitatea echipei reprezentative. Decalajul valoric se menține. Doar unele echipe de club au avut comportări și au obținut rezultate convergente cu naționala. Mă gîndesc în primul rînd la U.T.A., singura posesoare a unei concepții de joc perfect concordantă cu posibilitățile jucătorilor. În timp ce atîtea formații cu loturi puternice sînt mereu în căutare, dar nu găsesc.

— **Acceptați drept întemeiate reproșurile unor antrenori de la cluburi, care explică evoluția palidă a echipelor conduse de către ei prin aceea că jucătorii le pleacă în loturile reprezentative de unde se întorc obosiți și puțin cam infatuați?**

— Nu pot da un răspuns categoric. Între noi, tehnicienii, trebuie să existe mai multă înțelegere. Trebuie să ne conjugăm eforturile și să nu ne jenăm reciproc. Să nu fim egoiști, să nu uităm că și naționala și echipele de club întăresc sau scad deopotrivă prestigiul general al fotbalului nostru. Cred că se pot obține rezultate bune pe ambele fronturi. Cu mai mult discernămînt și abilitate metodică. Cînd revin de la loturi, jucătorii trebuie tratați individualizat în toate sensurile. Și în sensul efortului și în sensul atitudinii față de ei. Se obișnuiește să fie luați tare de către cei de la cluburi, chipurile pentru a le scurta din nas. Așa se ajunge imediat la conflicte. Procedeul nu mi se pare bun. Și cînd vin de la echipe la lot, există aceleași probleme. Dar obișnuiesc să acord fotbaliștilor o zi de adaptare, nu-i jignesc în nici un fel și apoi începem treaba într-o stare de spirit convenabilă.

— **Sînteți iubit de jucători?**

— Sînt convins că cei mai mulți dintre tricolori se simt atașați de mine. Judec astfel după cum au răspuns la apelurile mele. După recenta conferire a titlului de maestru emerit al sportului, cîțiva dintre ei au venit să-mi mulțumească.

— **Cum a fost colaborarea dintre președintele F. R. Fotbal și antrenorului naționalei?**

— Am lucrat întotdeauna foarte bine și foarte serios cu tovarășul Mircea Angelescu, președintele federației. Înaintea fiecărei acțiuni analizăm împreună, cu mult discernămînt, ca doi tehnicieni, toate laturile ei. Apoi hotărîm și acționăm, fără să ne desolidarizăm ulterior, niciodată. O colaborare bazată pe principialitate și pe sentimentul responsabilității, care ne-a adus, sper, amîndurora, satisfacție.

— **Care sînt echipele naționale cu evoluția cea mai frapantă în anul fotbalistic 1971?**

— Reprezentativele Belgiei și Ungariei s-au regăsit, intrînd din nou în grupa celor mai puternice selecționate de pe continentul nostru. M-a impresionat maturitatea formației vest-germane, capabilă să învingă cu 3—1, în meciul cu Polonia, disputat la Varșovia. Brazilia, în schimb, parcă s-a dezechilibrat, cîștigînd un singur meci (împotriva Cehoslovaciei), dintr-o suită de partide amicale jucate împotriva unor echipe naționale din Europa și America de Sud. Zagalo face probabil tatonări, încearcă jucători tineri, reconstruiește formația.

— **Angelo Niculescu nu face tatonări?**

— Încerc și eu, dar cu oarecare timiditate. Oricum, nu vreau să invit jucătorii la echipa națională, ci aștept ca ei să se impună. Turneul din iarna aceasta va însemna perioada de verificare a portarului Ștefan, a lui Crețu și Uifăleanu (toți de la Universitatea Cluj), precum și a lui Sătmăreanu II. Voi încerca, de asemenea, reconsiderarea lui Dumitrache. După cum vedeți, voi încerca și eu.

— **Ce sentimente crezi că nutrește publicul de fotbal față de antrenorul naționalei?**

— Cred că nu mă iubește pentru că nu sînt spectaculos. Sper însă că mă stimează pentru că am contribuit la obținerea unor rezultate apreciate. Cam tot așa se întîmplă cu Dobrin și cu Dembrovschi. Primul e adulat pentru spectaculozitate. Sobrietatea celuilalt e doar respectată.

— **Ce adversari sînt preferabili pentru echipa României în sferturile de finală ale Campionatului european? Care dintre echipe ne-ar indispune?**

— Aș vrea să nu cădem cu Belgia sau cu Italia. Particularitățile lor nu convin echipei noastre. Aș prefera echipele Iugoslaviei, R. F. a Germaniei, Angliei și chiar a U.R.S.S. Ne acomodăm bine cu ele sau, mai bine spus, ele nu se acomodează cu stilul nostru.

— **După anul acesta cu rezultate bune nu vă amenință, pe dumneata, pe jucători, primejdia destinderii și mulțumirii exagerate?**

— De loc. Eu și jucătorii nu sîntem acum, la capătul etapei, nici prea relaxați, nici mai puțin realiști ca de obicei. Dar mi se pare ciudat că de această dată, conducătorii noștri par să fie cuprinși de un sentiment de liniște, cam periculos.

— **Știam că v-ar fi expirat contractul cu echipa națională. Îl veți reinnoi? Cînd? Pentru ce interval?**

— Sincer să fiu, aș cam vrea să mă retrag. Să nu mai închei un nou contract. Am stat 4 ani, ajunge! Poate ar fi mai bine și pentru mine și pentru viitoarele evoluții ale tricolorilor să cedez locul. Cred că s-a plictisit și lumea să mă tot știe în această funcție.

— **Ceva oferte din străinătate?**

— N-am nici una. Intenționez să mă îndrept spre catedra de fotbal de la I.E.F.S.

MARȚI, LA SALA PALATULUI

(Urmare din pag. 1)

care nu vor mai găsi bilete, că gala de marți nu va rămîne un privilegiu al celor 3 000 de spectatori care vor lua loc în fotoliile Sălii Palatului. **El va fi filmat în întregime și retransmis la Televiziune în seara zilei de duminică, 2 ianuarie.**

Formația cîntăreților cuprinde pe **Margareta Pîslaru, Mihaela Mihai, Anda Călugăreanu, Corina Chiriac, Olimpia Panciu, Sergiu Cioiu, Mihai Constantinescu, Cornel Constantiniu** etc. iar echipa de comedie numără, printre alții, pe **Ștefan Bănică, Radu Zaharescu, Ciupi Rădulescu, Dumitru Furdui, Sebastian Papaiani** etc., cunoscuți atît din activitatea lor de pe scenă, cît și prin aceea de pe... stadioane, ca suporteri entuziaști ai diferitelor echipe.

Ei nu și-au uitat rolul de suporteri nici în timpul repetițiilor. Într-adevăr, discutînd despre cei mai buni sportivi, dacă sînt cu toții de acord că locul prim este rezervat lui Ilie Năstase, cînd este vorba de cel mai bun fotbalist, aici se vede pasiunea fiecăruia pentru echipa sa favorită, pentru jucătorii ei. Ciupi Rădulescu, de pildă, care, într-un timp, ceruse să i se spună Ciupi Rădulescu-Rapid, „merge" cu Lupescu și Dumitru. Înfocat stelist, Radu Zaharescu nu vede un fotbalist mai bun decît Iordănescu. În schimb, Ștefan Bănică are inimă largă, preferințele lui îndreptîndu-se spre Dobrin, Dumitru, Dembrovschi și Lupescu

Dar, să vă spunem și urarea ce se face sportului nostru, în acest spectacol:

Mai vrem înc-o mie de Năstase,
Să ne aducă titluri glorioase,
Mai mulți Dobrini, mai mulți Florini Gheorghiu,
Mai mulți ca Gruia, Lia Manoliu.
Am vrea ca o codană din Galați
S-arunce sulița peste Carpați!
Am vrea ca un boxer din Odorhei
Să-l bată măr pe Cassius Clay.
Am vrea ca un puștan din Măgurele
Să fie mai celebru decît Pele!

Iată urări la care ne raliem cu toții!

BAZINUL ACOPERIT FLOREASCA — O ȘCOALĂ A NATAȚIEI

UN EXPERIMENT INTERESANT: ORELE DE EDUCAȚIE FIZICĂ — DESTINATE PRACTICĂRII ÎNOTULUI

În aceste zile de iarnă, care au adus copiilor aromele de brad ale vacanței, patinoarele Bucureștiului au fost luate cu asalt de cei mai tineri locuitori ai Capitalei, iar ochii zglobii au început să privească tot mai des spre înaltul cerului, în așteptarea... materiei prime pentru săniuș! Cu toate acestea, am vizitat zilele trecute, nu oglinzile de gheață și nici viitoarele derdelușe, ci un bazin de înot — cel de la Floreasca.

Și nu întîmplător am preferat patinoarului, bazinul, ci pentru că aflasem despre o frumoasă inițiativă...

★

Încă de la intrarea în incinta piscinei, larma atît de caracteristică școlarilor din clasele mici ne-a anunțat că nimerisem bine. Într-adevăr, pe marginea bazinului am văzut cîteva grupe de copii abia depășind 7 ani! Cu toții executau, la comanda antrenorilor, diferite exerciții pregătitoare de învățare a înotului. Pe unul dintre culoare observăm și cîțiva „avansați" — de aceeași vîrstă — parcurgînd stîngaci primele lungimi și rîzînd ștrengărește, cu mare satisfacție, atunci cînd atingeau peretele bazinului.

Îl interpelăm pe unul dintre antrenori — prof. *Mircea Olaru* — rugîndu-l să ne pună la curent, în amănunt, cu toată această activitate desfășurată de cîtva timp la Floreasca.

Că natația este cel mai complex sport, cu influențele cele mai bune asupra organismului, nu reprezintă o noutate. Ea este cunoscută de multă vreme, enunțată și susținută cu argumentele de necontestat ale testelor reușite. La fel de cunoscut este și faptul că, în ultimii ani, marile performanțe mondiale în această disciplină au fost obținute de copii între 13—15 ani.

De la aceste premise a pornit și inițiativa Inspectoratului școlar al municipiului București, care a hotărît ca orele de educație fizică ale unor școli generale din Capitală să se desfășoare sub forma unor lecții de înot la bazinul acoperit Floreasca. Și, astfel, piscina bucureșteană a devenit școală de înot pentru cîteva mii de elevi. Începînd de la 1 octombrie, inițiativa a prins viață, sarcina de a lucra la bazin cu cei mai mici școlari ai Bucureștiului revenind harnicului colectiv de profesori ai catedrei de natație de la Șc. sp. 1, alcătuit din *Olga Crișan, Mihai Vasile, Dan Ionescu* și *Mircea Olaru.*

Încă din primele zile ale experimentului, elevii au arătat un deosebit interes față de ora de educație fizică sub noua ei formă de desfășurare. Pornit inițial cu elevii Școlilor generale nr. 10 și 15, experimentul s-a extins curînd, angrenînd și elevi din alte școli (17, 24 etc), urmînd ca în anul viitor acțiunea să capete o și mai mare amploare, atrăgînd toți elevii din București. Cursul de înot început la 1 octombrie se va încheia odată cu anul școlar, orele destinate inițierii și perfecționării în acest sport fiind numai orele de educație fizică prevăzute în programa școlară — oarecum suficiente pentru a da bune rezultate. Astfel, de la inaugurarea acestui prim curs și pînă în prezent, un sfert dintre elevii claselor I—IV au deprins, elementele esențiale ale înotului.

Experimentul reușește nu numai să atragă un mare număr de copii în practicarea înotului, dar asigură în același timp și o excelentă bază de selecție pentru secțiile de performanță. De altfel, deși au trecut abia două luni de la deschiderea cursului experimental, cei dintîi copii cu aptitudini au și intrat în raza de observație a antrenorilor de la Șc. sp. 1.

O altă consecință notabilă a experimentului este și realizarea permanentă a legăturii antrenorului cu școala, posibilă prin însăși prezența profesorilor de educație fizică și a învățătorilor, împreună cu elevii lor, la bazin.

★

...La bazinul acoperit Floreasca pot fi întîlniți zilnic, între orele 10—12, o sumedenie de prichindei care, cu slipurile ude și cîrlionții ieșind de sub căștile de baie, au început deja să vorbească despre... recordurile pe care le vor doborî. Nu ne-am mirat cînd i-am auzit și nici n-am zîmbit de fala lor căci, — repetăm — în ultimii ani înotul a devenit o componentă a ocupației copiilor, iar unele performanțe au fost realizate de sportivi aflați încă la vîrsta jucăriilor...!

Horia ALEXANDRESCU
T. RADU

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 52, ETAPA DIN 26 DECEMBRIE 1971

1. Atalanta — Torino	0—0	X
2. Catanzaro — Napoli	0—0	X
3. Fiorentina — Internazionale	0—0	X
4. Juventus — Mantova	2—1	1
5. Lanerossi — Cagliari	0—1	2
6. Milan — Verona	2—0	1
7. Roma — Bologna	1—0	1
8. Sampdoria — Varese	2—0	1
9. Como — Palermo	1—0	1
10. Novara — Reggiana	0—0	X
11. Perugia — Catania	1—0	1
12. Reggina — Foggia	0—0	X
13. Taranto — Lazio	0—0	X

Fond de premii: 319 983 lei.